

[Grethe Fenger Møller]

For så vidt angår lovforslag nr. L 202, som giver den kvindelige lønmodtager en formel ret til fravær på grund af graviditet og barsel, kan man rejse spørgsmålet, om der i det hele taget er behov for et sådant lovforslag. En sådan bestemmelse er allerede lovfæstet i andre love, i tjenestemandsløven, sømandsløven, lærlingeløven og medhjælperloven, og vi ved også, at den findes i en lang række kollektive overenskomster.

Nu har man fra regeringens side ment, at der var et behov for at lovfæste det og også supplere ligebehandlingsloven på visse områder. Jeg kan kun sige, at selvfølgelig skal det være sådan, at der skal være en arbejdsmarkedspolitisk ret til at få fri fra arbejde i det omfang, man har ret til barseldagpenge, og derfor kan vi tilslutte os dette forslag.

Vi synes også, det er rimeligt, at man beholder sin anciennitet, og at den kvindelige lønmodtager, der er i en barselsituation, ikke bliver utryk ved at skulle tage sin barselorlov eller sin graviditetsorlov eller kommer ud i en situation, hvor hun måske kunne risikere at blive afskediget. Jeg mener nu, det sådan set var dækket af ligebehandlingsloven, men vi har ikke noget imod, at det kommer med her, for vi er enige i de principper, der er indeholdt i lovforslaget.

Pilgaard Andersen (FP):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at vi har tænkt os at afvise samtlige fire forslag, både nr. L 201, nr. L 202, nr. B 90 og nr. L 188.

Vi mener, det i forbindelse med lovforslaget fra regeringen om dagpenge er en ufor-skammethed at skrive, at det skulle være med til at forbedre forholdene for virksomhederne og virke beskæftigelsesfremmende. Lovforslagets reelle indhold er øgede udgifter for erhvervslivet, og det virker faktisk stik modsat det, som regeringen lægger op til: at det skulle være beskæftigelsesfremmende.

Det fremgår af bemærkningerne, at der foreslås nogle tekniske ændringer. Vi må nok sige, at det er en gevaldig opstramning, der er af dagpengereglerne. Lovforslaget er ensidigt; det dækker alle mulige tænkelige forhold for lønmodtagerne, men overhovedet intet for arbejdsgiverne.

Hvis man ser på, hvad der dækker sig under alle de gode formål, som ministeren mener at dagpengelovforslaget tilgodeser, er

forholdet det, at barselorloven skal udvides med 4 ugers orlov før fødslen foruden de 14 uger efter. Det er reelt det, der ligger i dette forslag, som fremsættes under den parole, at nu kommer man virkelig med et lovforslag, der kan batte noget.

Jeg mener også, der er nogle ting i bemærkningerne, man bør se på. I den foreslåede ændring til § 7 taler man om, at dokumentation for sygdom skal foreligge inden for en rimelig frist. Jeg mener nok, man burde stramme op, hvad der er en rimelig frist for lønmodtageren. Arbejdsgiverne har reelt ingen muligheder for at kontrollere, hvis arbejdstageren ikke møder på arbejde. Jeg mener, der burde være indført, at ved sygdom over 3 dage skal der foreligge en lægeerklæring, som naturligvis bør betales af arbejdstageren. Jeg mener, det er rimeligt, at virksomhederne har en vis sikkerhed for, at de ikke bliver udnyttet via denne lovgivning.

Det skal selvfølgelig fremhæves, at der er en vis tilfredsstillelse ved, at der nu er blevet ligestilling for de selvstændige og adoptanter, idet de får samme rettigheder som andre, men jeg er enig med andre ordførere i, at vi ikke har råd til at udvide barselorloven i den nuværende situation. Forholdet er snarere det modsatte, men det mener jeg ikke er relevant i denne forbindelse. Vi har ikke råd til at pålægge erhvervslivet højere omkostninger.

I bemærkningerne til lovforslaget forsøger man at argumentere for, at det har en meget stor beskæftigelsesmæssig effekt, at man giver barselorlov 4 uger før fødslen, idet det vil betyde, at virksomhederne ansætter nye mennesker. Det er en påstand, som jeg under ingen omstændigheder tror på. Virksomhederne vil forsøge på at klare sig igennem, fordi der er en vis risiko ved at ansætte nye folk i virksomhederne. Selv om det i lovforslaget bestemmes, at virksomhederne ikke skal betale dagpenge de første 3 uger ved nyansættelser, indebærer det stadig væk nogle gevaldig store risici. Hvis man virkelig vil opnå noget på det område, skulle man have gennemført fremskridtspartiets lovforslag om indførelse af to karenstage – et lovforslag, som vi har fremsat adskillige gange. Det vil nemlig have en beskæftigelsesvirkning, som kunne mærkes, og det vil også betyde, at vi ville få en lang række mennesker